Hazırlayan: http://www.tagutured.com/forum/index.php

Casusluk Meselesinde Batıl Ehline Cevap

Allah-u Teala'ya hamd ve senalar olsun. O'na şükreder, O'ndan yardım dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüklerinden O'na sığınırız. Kalpleri elinde bulunduran Allah'u Teala'dan ayaklarımızı ve kalplerimizi kabul ettiği tevhid dini üzerinde sabit kılmasını ister ve niyaz ederiz. Zira Allah'ın hidayet ettiğini saptıracak hiçbir güç ve kuvvet yoktur. Ve yine Allah'ın saptırdığını da hidayete erdirecek hiçbir güç ve kuvvet yoktur.

Salât ve selamın en güzeli: Muvahhidlerin imamı, nebilerin sonuncusu ve en üstünü olan Muhammed (s.a.s)'e, onun âline, ashabına ve kıyamete kadar onun nurlu yolunun üzerinde yürüyenlerin üzerine olsun.

Şu iyice bilinsin ki! Kitaplarımızın incelenmesi ve içerisinde bulunan tercüme hatalarının tespit edilip bize söylenmesi bizi çok memnun eder ve bundan dolayı asla sıkıntı duymayız. Bizim bir kaidemiz var: Biz hatamızda asla ısrar etmez, bir hatamız bulunduğu zaman hiç çekinmeden hatamızdan döneriz. Çünkü hatadan dönmek bizi düşürmez, aksine bizi yükseltir ve bizim için onurdur. Biz bu inancımızı dinimizden, Rasulullah (a.s)'tan ve sahabelerden öğrendik. Hatamız bulunduğu ve bize söylendiği zaman bundan memnun oluruz. Ama her hata bulduğunu iddia edeni, hata buldu olarak kabul etmeyiz.!

Öncelikle hata bulduğunu iddia eden kişi ve kişiler bize hatamızı delilleri ile ispat etmesi gerekmektedir. Eğer ki delili olmadığı halde hata bulduğunu söylerse biz ona isterse o konudaki delillerimizi veririz. Biz her sözümüze delil getirmeye hazırız. Ve Her zaman; delilsiz söylediğimiz sözleri kabul etmeyin diyoruz.

Otuz beş sene önce tercüme ettiğimiz yâda yazılmış kitaplarımız var. Bu kitapların yeni baskısı çıkacağı zaman bunları biz zaten tekrardan gözden geçiriyor; cümle hatası, eksiklik ya da tercüme hatası varsa düzeltiyoruz. Bir virgül, açıklama için konulması gereken parantez yada alimden nakledilen sözler belli olması için eklenen tırnak ("") işareti eklenmediğinde alimin sözü nerede başlıyor nerede bitiyor anlaşılmıyor. Kitap basılacağı zaman kontrol edildiğinde fark ettiklerimizi düzeltiyoruz. Ama bu bir insan çalışmasıdır ve binlerce sayfa var.

İnsanlar tarafından yapılan bir çalışma hiçbir zaman %100 mükemmel olmaz. Bundan dolayı bazen gözden kaçabiliyor.. Sadece Allah (c.c)'ın fiilleri mükemmel olur.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, eğer ki bir kişi "falan kitabımızda tercüme eksikliği" vb. şeyler söylerse hemen bakarız. Gerçekten bir eksiklik var ise yeni baskıda bunu düzeltiriz. Ve bundan memnun oluruz. Ama bunu bildirmenin de bir usulü, bir yolu ve yordamı vardır!

Kafirlerin özellikle tevhid kitaplarına karşı saldırıları örgütlenme şeklindedir. Müslümanlar bir yazı yazar, kafirler onun zıddı şeyler yazar. Burada karşılıklı bir savaş söz konusudur. Onların paraları, çeşitli siteleri var. Ama bizde hak var. Dolayısıyla Müslümanlara karşı asla galip gelemezler.
Bu kişiler bir takım cahil insanları etkileyebilirler. Tıpkı Rasulullah (a.s) zamanında olduğu gibi. Mekke müşrikleri hac'a gelen insanları Rasulullah (a.s)'tan uzak tutmak için türlü türlü hilelere başvurmuşlar ve bu konuda istediklerini elde ettikleri de olmuştur. Rasulullah (a.s) insanlara tebliğe geldiğinde kulağını tıkayarak kaçmışlardır.

Bazı kimseler Büyük Günahlar kitabının 76. Günahın dipnotuna eklenen sözlere itiraz etmişlerdir. Biz bu itirazı bir üyemizin bildirmesi sonucu vakıf olduk. Biz isterdik ki bu kişiler direk olarak bize kendileri itirazlarını yazsınlar. Ama daha evvelde birçok kez dile getirdiğimiz gibi, bu dalalet ehli kişilerin amacı hakkı yaymak değil, hakkın üstünü örtmek, batılı süslü göstermektir.

Burada enteresan bir durum söz konusu!. Gerçekten hakkın ortaya çıkmasını isteyen birisi, eğer ki bizim kitaplarımızda bir hata olduğunu söylüyor ise; bunu söyleyeceği yer eteğinin altındaki kişiler değil, bizleriz. Biz insanların kendi aralarında konuştukları şeyleri bize söylemedikleri sürece bilemeyiz. Bizim kitabımızda hata olduğunu söyleyen bu şahıslar,bizlere çok rahat bir şekilde ulaşacakları adres belli olduğu halde kendi aralarında konuşuyorlar ve net ortamında çeşitli propagandalara başlıyorlar.Bu ne ahlaki nede İslami bir durumdur.
Bu sözler bize aktarılmadığı müddetçe de sanki bizler cevap vermiyoruz izlenimi oluşturuyorlar. Bu hakkı istemek değil, batılın yayılmasını istemektir. Zaten bu gibi kişilerin amacı Müslümanlarla uğraşmak, onlara iftiralar atmak, karalama kampanyası düzenlemektir. Açtıkları siteyi dahi bunu için açmışlardır.. Allah bu ve benzeri karakterlere sahip olan kişileri doğru yola iletsin. Hallerini düzeltsin yada gerçek yüzleri bütün insanlara göstersin.

Mevzuya gelince: Bahsi geçen kitaba Hak Yayınları tarafından eklenen dipnot şu şekildedir:

(Rasulullah sallAllahu aleyhi ve sellem Hatib b. Ebi Beltea hakkında vahiyden ötürü batinen hüküm vermiştir. Fakat Rasulullah'ın ölümüyle vahiy kesilmiş olduğundan kişilerin batınına (kalbine) göre hüküm vermek imkansız olmuştur. Bu yüzden böylesine bir şeyi yapan yani; Hatib b. Ebi Beltea gibi zahiren casuzluk yaptığı belli olan kimseye karşı Hz. Ömer radiyAllahu anh'ın hükmettiği gibi zahiren hükmederek casus hükmünü ve dolayısıyla onun kafir olup öldürülmesi gerektiğine hükmetmeliyiz. Bu hükmün dışında onun batınına göre hüküm vermeye çalışmak vahyi bilme iddiasından başka bir şey değildir.) (Hafız Zehebi, Büyük Günahlar: s. 142. Hak Yayınları'nın eklediği dipnot)

İddia ise şu şekildedir:

"Öncelikle burada zikredilen görüş hiçbir alimin dile getirmediği muhdes, bidat bir görüştür. Hiçbir alim Hatib kıssasını bu şekilde yorumlayarak Hatib'in yaptığı amelin küfür ameli olduğunu fakat Rasulullah (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in onun Batıni durumuna muttali olarak tekfir etmediğini vs söylememiştir. Burada açık batıl ve küfürler sözkonusudur. Birincisi bir kimsenin küfür ameli işlediği halde bazı sebeblerden dolayı kafir olmayacağı iddiası. Bu ise "Allah kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz" nassı ve diğer nassların açık tekzibidir, bunu söyleyen kişi tevhidi bilmiyordur çünkü küfür işleyen birisinin ikrah haricindeki bir özürden dolayı mazeretli olacağını söylemektedir. İkincisi ise zahirde küfür olan bir ameli işleyen kişinin Batıni aleminde müslüman olabileceği iddiası."

Meseleye geçmeden önce iddiacılara birkaç soru sormak istiyorum. Belki ortaya attıkları iddianın ne kadar basit bir iddia olduğunu anlarlar. Büyük günahlar kitabı 30 yılı aşkın bir süredir tercüme edilmiş bir kitaptır. Kim bilir şimdiye kadar iddia sahipleri belki bu kitapta bahsi geçen dip notu defalarca okumuşlardır. Şimdi ne oldu da bu gün böyle bir iddia ortaya attılar?

İddiacının iddiasına göre, dip notta "casusluk meselesi Allah'a şirk koşmakla aynı tutulmuş buna rağmen batına göre yani batında niyet halis olduğu için bizatihi küfür olan bir meselede niyete dayanılarak müslüman hükmü verilmiştir"!

Ve ayrıca aynı dip notta “açık batıl ve küfürler söz konusudur” iddiasındalar!

O zaman iddiacıya soruyorum! Sizler Tevhid havarisi olduğunuzu iddia ediyorsunuz! İnsanları Hak Yayınları'nın kitaplarını okumamaları için elinizden geleni yapıyorsunuz. Kitaplarda yanlış bulmak için didik didik arıyorsunuz ve vaktinizin çoğunu bu iş için harcıyorsunuz. Buna insanlar her gün şahitlik ediyorlar.

Sizler 30yılı aşkındır tercüme edilmiş bu kitabı defalarca okumuşsunuzdur. O zaman iddia ettiğiniz gibi, bu kadar “açık batıl ve küfürler söz konusu “olduğu halde şimdiye kadar neden bu açık küfürleri fark etmediniz?

Yoksa küfrü şirki yenimi öğrendiniz de bu gün mü bu dip notu çözebildiniz?

Bu demek oluyor ki şimdiye kadar ki iman iddianız boş bir iddiadan ibaretti!

Sizler gerçekten ortaya attığınız bu iddianıza kendiniz inanıyor musunuz?

Daha dün **“Allahtan başkasından şefaat istemek şirk olmakla beraber, yapan kişinin niyetine göre bunda tafsilat olabilir.”** Sözünüze davetulhaq yöneticileri tarafından yapılan reddiyeyi ne çabuk unuttunuz?

Aslıd-din ile ilgili bir meselede **“bizler beşeriz hata yapabiliriz”** sözlerinizi ne çabuk unuttunuz?

Hangi batıl görüşünüzü daha söyleyelim?

Şimdi ortaya attığınız iddia bize mi uyuyor yoksa size mi?

Hatıb b. Ebi beltea’nın durumuna bizattihi küfür diyip sonra kalbi durumuna hüküm verildiğini kitabın hangi cümlesinden çıkardınız? Kitaplarımızda aksine Hatıb b. Ebi beltea’nın yaptığının küfür olmadığını haram olduğunu açık bir şekilde yazılı olduğu halde?

Kitaplarımız; Bizatihi küfür işlediği halde kalbi durumuna göre müslüman hükmü verenlere karşı yapılan reddiyelerle doludur ki Hatıb b. Ebi beltea’nın olayı aynen böyle iddia edenlere delil olamayacağı konusunda bolca yazılar kitaplarımızda mevcuttur. Buna rağmen nasıl

kalkıp bizatihi küfür dediğimiz bir ameli işleyenin batını müslüman olabilir inancında olduğumuzu iddia edebilirsiniz?

Anlayışınızın zayıf olduğu defalarca kanıtlanmıştır. Bari siz şöyle iddia ediyorsunuz demeden önce "biz sözlerinizden böyle anlıyoruz" deyin ki meseleyi size açıklayalım.

Sizler aslında ortaya attığınız her iddianızda Tevhid'den zerre kadar anlamadığınızı ortaya koyuyorsunuz. Bu konuda söylenecek çok şey var fakat sözü daha fazla uzatmadan meseleye geçmek istiyorum.

Sizler hak düşmanı olan kimselersiniz buna rağmen, Allah'tan sizin halinizi düzeltmesini ve size hidayet etmesini diliyoruz.

Kitabımızda itiraz edilen noktaya cevap vermeden önce casusluk meselesine kısaca değinmek istiyorum.

Kitaplarımızda genel olarak Casusluk meselesi hakkında âlimlerin görüşleriyle birlikte genel bilgiler verilmiştir.

Fakat biz yinede önbilgi olarak Öncelikle casus nedir? Bununla alakalı âlimlerin sözlerini zikredelim ki mesele daha iyi anlaşılsın.

قال الشيخ محمد بن أحمد بن محمد عليش المالكي–رحمه الله-: [(عين) بفتح العين المهملة أي جاسوس على المسلمين يطلع الحربيين على عورات المسلمين، وينقل أخبارهم إليهم، وهو رسول الشر والناموس (رسول الخير](منح الجليل: 35/6

Maliki mezhebinin alimlerinden, **Şeyh Muhammed bin Ahmed bin Muhammed Ali'ş el-Maliki** rahimehullah şöyle diyor:

"Casus, Müslümanların gizli hallerini harbilere haber veren kişidir ve bu kişi şer habercisidir." (Menha'l Celil: 6/35)

Diğer âlimlerin casus hakkındaki tarifleri de buna benzemektedir. Kısacası âlimlere göre casus; Müslümanların sırlarını harbilere aktaran kişidir.

Âlimlerin sözlerine ve Kur'an ayetlerine baktığımızda casusluk ameli muvalattan sayılmıştır. Mumtehine 1 ayeti, âlimlerin icmaı ile tevelli ayetidir ve bu ayet Hatıb b. Ebi Beltea hakkında inmiştir. O zaman buna göre casusluk fiili, kâfirlere yardımdan sayılır. Yani bu kâfirlere muvalattır. Ama her muvalat küfür değildir.

Selef alimleri, el-muvala ile et-tevelli'yi aynı manada kullanmışlardır. Ama sonraki bazı alimler muvala ile tevelliyi farklı manada kullanmışlardır. Seleften sonraki alimler şöyle demişlerdir: Tevelli küfürdür. El-Muvala bazıları küfür, bazıları küfür değildir. Bazı alimler göre ise et-tevelli içinde de küfür olmayan ameller vardır. El-Muvala amel sayılır. Harbilere yardım da ameldir ama her zaman küfür olmaz. Bunları anlatmamızın sebebi ise; Casusluk hem tevelli, hemde muvalaya girer.

Casusluğun küfür olduğuna alimlerin sözleri şu şekildedir:

قال الإمام ابن جرير –رحمه الله -: [ومعنى ذلك: لا تتخذوا، أيها المؤمنون، الكفارَ ظهرًا وأنصارًا توالونهم على دينهم، وتظاهرونهم على المسلمين من دون المؤمنين، وتدلُّونهم على عوراتهم، فإنه مَنْ يفعل ذلك (فليس من الله في شيء)، يعني بذلك: فقد برئ من الله وبرئ الله منه، (بارتداده عن دينه ودخوله في الكفر](تفسير الطبري: 313/6

İmâm İbn Cerir et-Taberî rahîmehullâh (Al-i İmran: 28) âyetin tefsîri hakkında şöyle demiştir:

"Ayetin manası şöyledir: Ey mü'minler! Dinleri konusunda kafirlere yardımcı ve dost olmayın, onları müslümanlara karşı desteklemeyin ve müslümanların gizli hallerini onlara haber vermeyin. Sizden kim bunu yaparsa Allah-u Teâlâ'dan hiçbir şey beklemesin. Zira o, Allah-u Teâlâ'dan, Allah-u Teâlâ da ondan beri olmuştur. Çünkü o, İslam dininden çıkmış, mürted olup küfre girmiştir." (Taberi Tefsiri: 6/313)

Yine **Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab** şöyle demiştir:

قال الإمام محمد بن عبد الوهاب –رحمه الله -: [(الناقض الثامن؛ مظاهرة المشركين ومعونتهم على المسلمين، والدليل قوله تعالى: (وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ).]

Muhammed b. Abdul Vehhab rahimehullah İslam'ı bozan meseleler hakkında şöyle dedi:

"İslam'ı bozan sekizinci mesele: Müslümanlara karşı kafirleri desteklemek ve onlara yardım etmektir. Bunun delili ise Allah-u Teâlâ'nın şu ayetidir:

" Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o da onlardandır. Muhakkak ki Allah, zalim bir kavme hidayet etmez." (Maide: 51) (Ed-Dureru's-Seniye c: 10 s: 92)

وقال الشيخ حمد بن عتيق [إن مظاهرة المشركين، ودلالتهم على عورات المسلمين، أو الذب عنهم بلسان، أو الرضى بما هم عليه، كل هذه مكفرات، فمن صدرت منه - من غير الإكراه المذكور - فهو مرتد، وإن كان مع ذلك يبغض الكفار ويحب المسلمين](الدفاع عن أهل السنة والاتباع: 31).

Şeyh Hamed b. Atik şöyle dedi:

"Müslümanlara karşı müşriklere yardım etmek, müslümanların gizli hallerini onlara söylemek veya müşrikleri dille savunmak ya da bulundukları duruma rıza göstermek küfür olan amellerdendir. Müslümanlardan kim ikrah durumu olmadığı halde kafirlere buğzetse ve müslümanları sevse bile bunlardan herhangi birisini yaparsa mürted olur." (Ed-Difa an Ehli's-Sünne ve'l-Etba s:31)

Alimlerden yaptığımız nakillerdeki mevzuların hepsi ayrı ayrı küfürdür. Yani: Kafirlere dinleri konusu yardım etmek, onlara dost olmak, onları müslümanlara karşı desteklemek ve müslümanların gizli hallerini kafirlere haber vermek. İşte bu zikredilenlerin hepsi ayrı ayrı küfürdür. Yani bunların içinde sadece bir tanesini bile yapmak kişiyi İslam milletinden çıkarır. Casusluk (müslümanların gizli hallerini kafirlere haber vermek) bu küfürlerden bir küfürdür. Ayrıca casusluk dostluğa, desteklemeye, onlara yardım etmeye de girer. Meseleleri hakkı ile anlamak ve bununla amel etmek isteyenler için bu nakiller yeterli olacaktır. Ama biz bununla yetinmeyip başka nakillerde yapacağız. Allah muhaliflerimize yazdıklarımızı anlama basireti versin. Zira bu nakiller olmadan bile ayetler basiretli insanlara yeterli gelecektir.

İtirazcının bu meseleyi anlamaması ve alakası olmayan batıl yorumlar yaparak anlayışından kaynaklı küfür bir akideyi bize isnat etmesi cehaletinden kaynaklanmaktadır.

Tefsir kitaplarında casusun hükmü anlatılırken hemen akabinde Hatıb b. Ebi Beltea'nın hadisi zikredilmiştir.

Öncelikte dört mezhebe göre: Hatıb b. Ebi Beltea yaptığı bu amel ile kafir olmamıştır. Çünkü hadise baktığımız zaman Rasulullah (a.s), Hatıb b. Ebi Beltea'yı affetmiş ve bu affını Bedir'e katılmasına bağlamıştır. Burada Bedir'e katılmak küfür işleyenin affedileceği gibi bir düşünceyi akla getirebilir. Bu asla söz konusu değildir. Bedir'e katılmak kişinin küfrünün affedileceğini göstermez. Bedir'e katılan birisi küfür işleseydi tevbe etmediği sürece affedilmez, aksine tekfir edilirdi. İşte bundan dolayı hadise bakıldığında Hatıb b. Ebi Beltea küfür işlememiştir. Çünkü Hatıb b. Ebi Beltea yaptığı ameli bir tevile göre yapmıştır. İşte bundan dolayı kafir olmamıştır.

Rasulullah (a.s), Hatıb b. Ebi Beltea'nın gerçekten böyle bir tevil ile yaptığını bildiğinden dolayı inanmıştır. Çünkü bu kalple ilgilidir. Ama Hatıb b. Ebi Beltea'nın bu durumu tekerrür etmez. Yani Hatıb b. Ebi Beltea gibi yapan bir kişiye inanmayız. Çünkü doğru mu söylüyor yoksa yalan mı bilmiyoruz. Çünkü bu kalbi bir durum.

Hatıb b. Ebi Beltea'nın durumunu Rasulullah (a.s) vahy ile bildiği için ameline küfür hükmü vermedi ve işlediği amelin bir günah olduğuna hüküm etti ve badire katıldığı için ona ceza vermeyip affetmiştir. Ama biz zahire göre hüküm verdiğimiz için niyete bakmayız. Bundan dolayı zamanımızda Ömer (r.a) gibi hareket edeceğiz. Çünkü kişinin niyetini bilmiyoruz.

Hatıb b. Ebi Beltea ile alakalı alimlerin sözleri:

İmam Cessas Mumtehine 1 ayeti hakkında şunları söylemiştir:

[ظاهر ما فعله حاطب لا يوجب الردة؛ وذلك لأنه ظن أن ذلك جائز له؛ ليدفع به عن ولده وماله كما يدفع عن نفسه بمثله عند التقية ويستبيح إظهار

كلمة الكفر، ومثل هذا الظن إذا صدر عنه الكتاب الذي كتبه فإنه لا يوجب الإكفار، ولو كان ذلك يوجب الإكفار لاستتابه النبي صلى الله عليه وسلم فلما لم يستتبه وصدقه على ما قال علم أنه ما كان مرتداً.وإنما قال عمر ائذن لي فأضرب عنقه؛ لأنه ظن أنه فعله عن غير تأويل

وفي هذه الآية دلالة على أن الخوف على المال والولد لا يبيح التقية في إظهار الكفر وأنه لا يكون بمنزلة الخوف على نفسه؛ لأن الله نهى المؤمنين عن مثل ما فعل حاطب مع خوفه على أهله وماله، وكذلك قال أصحابنا أنه لو قال لرجل: " لأقتلن ولدك أو لتكفرن " أنه لا يسعه إظهار الكفر]. (أحكام القرآن: 9 / 50).

“Hâtıb'ın yaptığı amel Hâtıb'ın durumuna göre riddeti gerektirmez. Çünkü o, bu amelin ona caiz olduğunu; nasıl ki kendi nefsini korumak için küfür sözünü izhar etmesi caiz ise, malı ve çocuğu için de takiyye yaparak, küfür kelimesini izhar etmesinin caiz olduğunu zannetti. Bundan dolayı mürted olmaz. Böyle bir zan ile bu risaleyi yazması, onun küfre girmesini gerekli kılmaz. Eğer bu ameli bu şekilde küfre girmesine sebeb olsaydı, Rasulullah (s.a.s) mutlaka onu tevbeye çağırırdı. Rasulullah onu tevbeye çağırmadığına ve ona inandığına göre, mürted olmadığı bilinmiş olur. Ömer (r.a)'ın "Bana izin ver de boynunu vurayım” demesi, çünkü onun bu ameli tevilsiz olarak yaptığını zannetti.

Bu ayet (Mumtahine: 1) şuna delalet eder: Mal ve çocuğun yok olması korkusu takiyye olarak, küfür kelimesini izhar etmeyi mübah kılmaz. Ve hiçbir zaman bu durum, nefsi korumak için küfür kelimesini izhar etmek gibi değildir. Çünkü Hatıb (r.a), ailesi ve malından korktuğu için böyle yaptığı halde, Allah’u teala müminleri Hatıb’ın yaptığı gibi yapmaktan nehyetmiştir. Aynı şekilde ashabımız (alimlerimiz) şöyle dedi: Bir adam: "Muhakkak ki ya senin çocuğunu öldüreceğim, ya da küfre gireceksin” derse bu durumda, zahiren küfrü izhar etmek caiz olmaz.” (Ahkam’ul Kur’an: 9/50)

Benzer ifadeleri **İmam İbn’ul Cevzi** Zadu’l Mesir isimli tefsirinde **Kadı Ebu Ya'la**'dan nakletmiştir:

الإمام ابن الجوزي -رحمه الله-: [قال القاضي أبو يعلى: في هذه القصة دلالة على أن الخوف على المال والولد لا يبيح التقية في إظهار الكفر، كما يبيح في الخوف على النفس، ويبين ذلك أن الله تعالى فرض الهجرة، ولم يعذرهم في التخلُّف لأجل أموالهم وأولادهم. وإنما ظن حاطب أن ذلك يجوز له ليدفع به عن ولده، كما يجوز له أن يدفع عن نفسه بمثل ذلك عند التقيَّة، وإنما قال عمر: دعني أضرب عنق هذا المنافق لأنه ظن أنه فعل ذلك عن غير تأويل)][زاد المسير: 6 / 17)».

Kadı Ebu Ya'la şöyle dedi:

"Hatıb b. Ebi Beltea kıssasında şöyle bir delalet vardır: Malın ve çocuğun gitme korkusu, aynı canın gitmesi gibi takiyye olarak, küfür izhar etmeyi mübah kılmaz. Bunun delili; Allah'ın, onların malları ve evlatları için geride kalmalarını mazeretli kılmayıp, hicreti farz kılmasıdır.
Hatıb b. Ebi Belte'a şöyle zannetti: Nasıl ki kişi nefsini korumak için takiyye uygulanıyorsa, aynı şekilde ailesini ve çocuklarını korumak içinde takiyye uygulanabilir. Fakat Ömer (r.a) şöyle dedi "İzin verinde onun boynunu vurayım". Zira Ömer (r.a), Hatıb b. Ebi Beltea'nın münafık olduğunu, çünkü bu ameli, böyle bir tevil ile yaptığını bilmiyordu."
(Za'dul Mesir: 6/17)

Açıklama: Hatıb b. Ebi Beltea, yaptığı bu ameli bir tevile dayanarak yapmıştır. İmam Cessas'ın, ""Hâtıb'ın yaptığı amel Hâtıb'ın durumuna göre riddeti gerektirmez. Çünkü bu amelin ona caiz olduğunu zannetmiştir." Demesi bundan dolayıdır. Yani Hatıb b. Ebi Beltea, yaptığı bu ameli bir tevile binaen yapmıştır. Zaten İmam Cessas'ın sözünün devamından bu açıkça anlaşılmaktadır.

İmam Cessas devamla diyorki:

"nasıl ki kendi nefsini korumak için küfür sözünü izhar etmesi caiz ise, malı ve çocuğu için de takiyye yaparak, küfür kelimesini izhat etmesinin caiz olduğunu zannetti. Bundan dolayı mürted olmaz. Böyle bir zan ile bu risaleyi yazması, onun küfre girmesini gerekli kılmaz. Eğer bu ameli bu şekilde küfre girmesine sebeb olsaydı, Rasulullah (s.a.s) mutlaka onu tevbeye çağırırdı. Rasulullah onu tevbeye çağırmadığına ve ona inandığına göre, mürted olmadığı bilinmiş olur."

İşte Hatıb'ın küfre girmemesinin tevili budur. Alimler fıkıh kitaplarından, Hatıp b. Ebi Beltea'nın tevil yaptığını söylüyorlar ve diyorlar ki: "Bir kişi kendi nefsini korumak için takiyye uygulayabilir." Peki burada şöyle bir soru akla gelebilir: Bir kişi kendi ailesini, çocuklarını korumak için takiyye uygulayabilir mi? Yani zahiren kafirlerle olduğunu gösterebilir mi? Bu bütün alimlere göre caiz değildir. İşte Hatıb b. Ebi Beltea böyle düşünerek takiyye yapmıştır. Yani Hatıb b. Ebi Beltea, kişi kendi nefsini korumak için nasıl takiyye yapabiliyorsa; ailesini, çocuklarını korumak içinde takiyye yapılabilir zannetmiştir. Bu hatalı olan tevildir ama kişiyi kâfir yapmaz. Ancak günahkâr yapar. İşte Hatıb. b. Ebi Beltea'nın bu günahı, Bedir'e katıldığı için affedilmiştir.

İmam Cessas yukarıda naklettiğimiz alıntının devamında bu konuyu şu sözlerle açıklamıştır:

"Bu ayet (Mumtahine: 1) şuna delalet eder: Mal ve çocuğun gitme korkusu takiyye olarak, küfür kelimesini izhar etmeyi mübah kılmaz. Ve hiçbir zaman bu durum, nefsi korumak için küfür kelimesini izhar etmek gibi değildir. Çünkü Hatıb (r.a), ailesi ve malından korktuğu için böyle yaptığı halde, Allah'u teala müminleri Hatıb'ın yaptığı gibi yapmaktan nehyetmiştir. Aynı şekilde ashabımız (alimlerimiz) şöyle dedi: Bir adam: "Muhakkak ki ya senin çocuğunu öldüreceğim, ya da küfre gireceksin" derse bu durumda, zahiren küfrü izhar etmek caiz olmaz."

Rasulullah (a.s), Hatıb b. Ebi Beltea'nın gerçekten böyle bir tevil ile yaptığını bildiğinden dolayı inanmıştır. Rasulullah (a.s)'ın bu tevili bilmesi ise; Allah (c.c)'ın, Rasulullah (a.s)'a bu meseleyi vahiy ile bildirmesinden anlaşılmıştır. Çünkü bu kalple ilgilidir.

Nitekim **İbn Hacer el-Askalani**'de, Hatıb yaptığı bu işi bir tevile binaen yaptığını söylemiştir. Askalani diyor ki:

"Hatıb radiyAllahu anh'ın mazereti; bu yaptığının müslümanlara ve Rasulullah sallAllahu aleyhi ve sellem'e zarar vermeyeceğini düşünerek yaptığı tevildir." (Fethu'l-Bari c:8 s:634)

İbn Hacer el-Askalani, Hatıb b. Ebi Beltea'nın mazereti olarak yaptığı tevili söylemiştir. Eğer ki Hatıb b. Ebi Beltea'nın böyle bir tevili olmasaydı elbetteki tevbeye çağırılırdı. Ama Hatıb b. Ebi Beltea'nın bu

durumu tekerrür etmez. Yani Hatıb b. Ebi Beltea gibi yapan bir kişiye inanmayız. Çünkü doğru mu söylüyor yoksa yalan mı bilmiyoruz. O yüzden biz zahire göre hüküm verdiğimiz için niyete bakmayız. Bundan dolayı zamanımızda Ömer (r.a) gibi hareket edeceğiz. Çünkü kişinin niyetini bilmiyoruz.

Hatıp b. Ebi Beltea hadisesi, müslümanlara karşı kâfirlere yardım etmenin küfür olduğunu gösteren apaçık bir delildir. Bu hüküm, rivayetteki üç yerden anlaşılmaktadır.

a - Ömer b. Hattab radiyAllahu anh'ın sözünden...

Ömer radiyAllahu anh bu rivayetlerin birinde:

"İzin ver de bu münafığın boynunu vurayım" demiş, bir diğerinde:

"Ey Allah'ın rasulü! Bu adamın boynunu vurayım. Çünkü kafir olmuştur" demiştir.

Bu meseleyle ilgili rivayetlerin bir diğerinde ise Rasulullah sallAllahu aleyhi ve sellem'in, Ömer b.Hattab radiyAllahu anh için:

"Bu Bedr'e katılanlardan değil mi?" diye Ömer radiyAllahu anh'e sorması üzerine Ömer radiyAllahu anh:

"Evet, Bedr'e katılanlardan idi. Fakat verdiği bu sözü bozmuştur. Çünkü sana karşı düşmanlarına yardım etti" demiştir.

Ömer radiyAllahu anh'in söylemiş olduğu sözlerden anlaşılıyor ki; hem Ömer radiyAllahu anh'in inancında hem de diğer sahabelerin inançlarında müslümanlara karşı kafirlere yardım etmek ve onları desteklemek küfürdür, İslam'dan irtidattır.(çünkü eğer Hatıb radiyAllahu anh'a böyle bir inanca sahip olmasaydı böyle bir tevil yapmazdı. Yani bu işi tevilsiz yapardı.

Ömer b. Hattab radiyAllahu anh'ın söylediği bu sözler ancak zahiren küfür gördüğü bir amelden dolayıdır. Yoksa düşünmeden ya da rastgele söylediği sözler değildir.

Bu durum **İmam Cessas**'ın ve **Kadı Ebu Ya'la**'nın şu sözlerinden de anlaşılmaktadır:

“Ömer (r.a)'ın "Bana izin ver de boynunu vurayım” demesi, çünkü onun bu ameli tevilsiz olarak yaptığını zannetti.”

Ömer (r.a)’in bu amelin küfür olduğuna hükmettiği için bu şekilde bir söz kullanmıştır. Ama Rasulullah (a.s), Hatıb b. Ebi Beltea’nın tevilini vahiy ile bildiği için küfür hükmü vermemiştir.

İşte böyle bir küfür işleyen kimseye, bir Müslümanın vermesi gereken hüküm budur. Bu İslam şeriatinin hükmüdür.

Şayet böyle yapılmayıp, bu münafıkların getirdikleri geçersiz mazeretlere itibar edilecek olursa, mazeret kapısı tamamen açılır ve İslam aleyhinde çalışan nifak ehline hiçbir ceza verilemez. Sonuçta da İslam toplumu çok büyük zararlar görebilir.

Fakat Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem, vahiyle Hatıb'ın kalbi durumunu ve meselenin iç yüzünü bildiği için, ona münafık hükmü vermemiştir. Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem zahire göre değil, kendisine vahiyle bildirildiği için Hatıb'ın gerçek durumuna göre hüküm vermiştir.

Biz de Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem gibi vahiyle insanların kalbi durumlarını bilseydik, insanların zahirine göre değil, kalbi durumlarına göre hüküm verirdik.

Fakat gaybı yalnız Allah ve Allah-u Teâlâ'nın kendilerine vahyettiği nebi ve rasuller bilebilir. Bizim, insanların, gaybi bir mesele olan kalbi durumlarını bilmemiz mümkün değildir.

Bu yüzden, insanlara kalbi durumlarına göre değil, zahiren gösterdikleri hareketlere göre hüküm vermemiz gerekir. İslam şeriatinde hüküm, zahire göre verilir.

Ömer RadıyAllahu Anhu şöyle diyor:

"İnsanlar Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem zamanında vahiy ile gizli hallerinden de sorumlu tutulurlardı. Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in vefatı ile vahiy kesilmiştir.

Bugün sizi gördüğümüz amellerinizden dolayı sorumlu tutarız. Bu yüzden kim bize hayır ve adalet gösterirse onu emin sayar ve güvenilir kabul ederiz. Gizli hallerinin hesabı Allah-u Teâlâ'ya aittir. Bize zahiren fena hal gösterenlerden de emin olamayız. Niyetinin iyi olduğunu söylese bile ona inanmayız." (Buhari)

Hatıb hadisesi kalbi bir mesele olduğu için biz hiçbir zaman ne bu konuda ne de Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in kalbe göre hüküm verdiği diğer konularda Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem gibi hüküm veremeyiz.

Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in kalbe göre hüküm verdiği meseleler bizim için delil değildir. Çünkü Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in verdiği bu hükümler vahiyle bildirilmiş ve yalnız o olaylara has kılınmış hükümlerdir.

Küfrü açığa çıkmış kişilere, geçerli bir şer'i mazereti olmadığı müddetçe zahiren kafir hükmü vermek gerekir.

Fakat bizim zahiren kafir dediğimiz kişi Allah katında mü'min olabilir. Yine zahiren iman alametleri gösterdiği için kendisine Müslüman hükmü verilen kişi de Allah katında münafık olabilir.

Kalpleri ancak Allah-u Teâlâ bildiği için, insanların kalbine göre hüküm verir.

Zahire göre değil de gayba ve kalbe göre hüküm veren kişi ya kendisinde ilahlık sıfatı bulunduğunu ya da Allah tarafından kendisine vahy edildiğini iddia etmiş olur ki, bunların ikisi de apaçık küfürdür.

b - Rasulullah sallAllahu aleyhi ve sellem'in Ömer radiyAllahu anh'e karşı çıkmamasından...

Rasulullah sallAllahu aleyhi ve sellem, Ömer radiyAllahu anh'in söylediği sözlere ve sahib olduğu inanca karşı çıkmadı. Bilakis müslümanlara karşı kafirlere yardım etmenin küfür olduğu inancını doğruladı. Fakat Hatıb radiyAllahu anh'ın özrünü zikretti. Zira Hatıb meselesinde özel bir durum söz konusuydu. Hatıb'ın bu konudaki özrü daha önce zikredildi.

c - Hatıb b. Ebi Beltea radiyAllahu anh'nın söylemiş olduğu sözlerden...

Hatıb radiyAllahu anh şöyle dedi:

"Ben bunu küfür olarak veya dinimden irtidat ettiğim için ya da müslüman olduktan sonra küfre rıza gösterdiğim için yapmadım."

Ebi Ya'la ve Ahmed b. Hanbel'in rivayetinde Hatıb b. Ebi Beltea radiyAllahu anh'nın şöyle dediği geçmektedir:

"Ben bunu Rasulullah sallAllahu aleyhi ve sellem'ı kandırmak veya nifaktan dolayı yapmadım. Üstelik ben Allah-u Teâlâ'nın, rasulünü muzaffer edeceğine ve nurunu tamamlayacağına kesin olarak inanıyordum."

Bir başka rivayette Hatıb b. Ebi Beltea radiyAllahu anh şöyle dedi:

"Ey Allah'ın rasulü! Allah-u Teâlâ'ya yemin ederim ki kalbimdeki iman hiç değişmedi." (Mecma-ez Zevaid c:9 s:306)

Bu rivayetler gösteriyor ki Hatıb b. Ebi Beltea radiyAllahu anh da müslümanlara karşı kafirlere yardım etmenin, onları desteklemenin küfür ve irtidat olduğu, küfre rıza demek olduğu, nifak ve Rasulullah sallAllahu aleyhi ve sellem'i kandırmak manasına geldiği inancını taşıyordu. İşte bu sebeple Rasulullah sallAllahu aleyhi ve sellem'a verdiği cevapta yaptığı işin gerçeğini anlatmak istedi. Casusluk ve Hatıb b. Ebi beltea'nın meselesi bundan ibarettir.

Bu konuda kitaplarımızda yeterince malumat vardır. Mesele bir bütün olarak değerlendirildiği zaman yapılan itirazın ne kadar yanlış olduğu Allah (c.c)'ın izniyle belli oluyor.

Alıntı: http://www.davetulhaq.com/tr/forum/index.php?topic=14219.0